

LLEI 6/1985, de 26 d'abril, d'Arxius.

(Publicada al DOGC, núm. 536 , de 10.05.1985 ;correcció d'errada en el DOGC núm. 570, p. 2601, de 2.8.1985).

NOTA: s'han introduït les correccions d'errada publicades en el DOGC i les esmenes al text que estableix la Llei 8/1989 , de 5 de juny, de modificació d'aquesta Llei: addició dels arts. 20.bis i 22, i modifica els arts. 20 i 23.2

EL PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA

Sia notori a tots els ciutadans que el Parlament de Catalunya ha aprovat i jo, en nom del Rei i d'acord amb el que estableix l'article 33.2 de l'Estatut d'Autonomia, promulgo la següent

LLEI

La documentació que genera la vida de relació d'un país, tant la que procedeix dels organismes públics com la privada, és considerada patrimoni cultural d'interès general. Aquest patrimoni ha d'ésser regulat pels poders públics per tal de garantir-ne la conservació i facilitar-ne la utilització amb vista a la investigació històrica.

Per a Catalunya aquest patrimoni és molt important, perquè constitueix la base documental de la seva història i un dels fonaments de la seva identitat nacional. En conseqüència, s'han de dictar les normes pertinents per a conservar i difondre aquest patrimoni documental, sobre el qual la Generalitat de Catalunya té competència legislativa exclusiva, d'acord amb l'article 9.5 i 6 de l'Estatut d'Autonomia, sense perjudici d'allò que disposa l'article 149.1.28 de la Constitució.

Aquesta Llei es proposa de conservar, inventariar i difondre el patrimoni documental de Catalunya, i de fer compatible, quant a la documentació privada, el dret de propietat reconegut per la Constitució amb les exigències de l'interès general que comporta la funció social d'aquest dret. Per això estableix un règim ben diferenciat per als arxius i la documentació públics, d'una banda, i la documentació privada, de l'altra.

Capítol I Arxius públics

Article 1

1. Són arxius públics o de la propietat pública els conjunts de documents en qualsevol mena de suport material produïts per l'activitat política i administrativa de la Generalitat, de les corporacions públiques territorials i institucionals de Catalunya i dels òrgans, els serveis, les entitats autònomes i les empreses públiques que en depenen, o adreçats a les dites institucions i entitats públiques.

2. Les institucions i les entitats públiques esmentades tenen l'obligació de conservar ordenats degudament els documents dels arxius públics, de posar-los a disposició dels estudiosos d'acord amb les disposicions legals, de no alienar-los i de no extreure'ls de les oficines públiques corresponents, tret dels casos establerts legalment, en què han de guardar-ne còpia fins que no s'haurà acabat llur utilització externa i tenen l'obligació de retornar-los a llur lloc.

Article 2

Un cop ha expirat el període d'utilització administrativa en els serveis, els organismes, les institucions o les empreses públiques que els han produït o rebut, els documents són objecte d'una tria o expurgació per tal d'eliminar aquells que no tenen interès administratiu o històric. Els criteris per a determinar quins tenen la consideració de documents públics de caràcter històric s'han d'establir d'acord amb el Departament de Cultura, que ha de fixar per reglament la normativa corresponent.

Article 3

1. Un cop feta l'expurgació tal com ho determina l'article 2, la documentació pertanyent a la Generalitat i a les seves institucions i entitats és dipositada periòdicament a l'Arxiu Nacional de Catalunya. Si el caràcter territorial de la documentació ho aconsella, el Departament de Cultura pot ordenar de dipositar-la a l'arxiu corresponent de la xarxa d'arxius històrics comarcals o a l'arxiu d'àmbit supracomarcal segons resulti del model d'ordenació territorial que es reguli. La documentació de la Generalitat que es troba en els Serveis Territorials només es pot lliurar a l'Arxiu Nacional de Catalunya en aquells casos en què el seu interès històric excepcional ho requereixi, de la manera que s'ha de determinar per reglament.

2. També pot ésser lliurada a l'Arxiu Nacional de Catalunya la documentació de les entitats locals catalanes i d'altres corporacions i institucions públiques no compreses en l'article 1.1 que mitjançant conveni previ amb el Departament de Cultura hagin acordat aquest dipòsit, sens perjudici que pugui ésser lliurada a la xarxa d'arxius històrics comarcals mitjançant el conveni a què es refereix l'article 9.

3. La documentació de les altres corporacions públiques territorials i institucionals de Catalunya pot ésser lliurada, mitjançant el conveni a què es refereix l'article 9, a la xarxa d'arxius històrics comarcals. En cas que les entitats i les corporacions públiques abans esmentades no mantinguin la documentació inventariada d'acord amb les normes reglamentàries que s'han de dictar conformement a la normativa internacional i guardada en locals que compleixin les condicions necessàries per a assegurar-ne la conservació, la Generalitat podrà ordenar de lliurar-la a l'arxiu comarcal corresponent, fins que la corporació no haurà assegurat les esmentades condicions.

4. La documentació dipositada als arxius de Catalunya continua pertanyent a la institució o a la corporació pública de procedència, la qual pot consultar-la lliurement i obtenir-ne còpies.

Article 4

La dissolució o la supressió de qualsevol de les institucions, els òrgans, les entitats o les empreses a què fa referència l'article 1 comporta automàticament que la seva documentació sigui dipositada a l'arxiu històric corresponent, llevat que en l'acte de dissolució o de supressió se li assenyali expressament una destinació diferent.

Capítol II

Arxius històrics de Catalunya

Article 5

Als efectes d'aquesta Llei, són arxius històrics de Catalunya:

- a) L'Arxiu Nacional de Catalunya.
- b) Els arxius integrats en la xarxa dels arxius històrics comarcals.

Article 6

L'Arxiu Nacional de Catalunya té per funcions bàsiques:

- a) Recollir, instal·lar i conservar la documentació de la Generalitat i els seus organismes, i promoure'n i facilitar-ne la consulta, la difusió i l'estudi.
- b) Recollir tota la documentació històrica relativa a Catalunya que pot obtenir o, si cal, procurar-se'n còpia en qualsevol suport adequat.
- c) Aplegar tota la documentació històrica d'institucions i de persones públiques o privades que li és donada o hi és dipositada.

Article 7

1. Es crea la xarxa d'arxius històrics comarcals, que depèn del Departament de Cultura, per tal d'aplegar i salvaguardar la resta de la documentació històrica catalana.

2. Té per funció bàsica de dotar el país de la infraestructura cultural necessària per a garantir la conservació, la instal·lació adequada i la difusió social del patrimoni documental català no inclòs a l'article 6 i per a assegurar que hi tinguin accés els estudiosos i els investigadors.

3. La xarxa dels arxius històrics comarcals aplega la documentació històrica de l'àmbit territorial al qual pertanyen, la documentació oficial de les corporacions públiques d'acord amb l'article 3.3 i els donatius i els dipòsits de les persones i les institucions privades.

Article 8

El Departament de Cultura ha de promoure la creació d'un arxiu històric a cada comarca, el qual ha de tenir categoria d'arxiu històric comarcal. Si les necessitats d'organització ho exigeixen, pot també crear en una comarca més d'un arxiu històric, i també pot crear seccions de l'arxiu històric comarcal en poblacions altres que aquella on radica l'arxiu. Mentre no existirà l'arxiu històric d'una determinada comarca, el Departament de Cultura pot assignar a un altre arxiu històric comarcal la responsabilitat de la documentació d'aquesta comarca.

Article 9

La creació o la integració d'arxius històrics de Catalunya a la xarxa d'arxius històrics es fan mitjançant convenis entre la Generalitat i altres institucions públiques o privades, els quals són aprovats per ordre del Conseller de Cultura. Aquests arxius s'integren a la xarxa d'arxius històrics amb tots els drets i les obligacions que en deriven. A través de la xarxa, se'ls han de proporcionar criteris comuns d'organització i se n'ha de coordinar l'activitat.

Article 10

L'organització i el funcionament de l'Arxiu Nacional de Catalunya i de la xarxa d'arxius històrics han d'ésser reglamentats pel Consell Executiu.

Capítol III

Arxius privats

Article 11

Als efectes d'aquesta Llei, són privats o de propietat privada els arxius i els documents solts, no compresos en els capítols I i II, pertanyents a persones físiques o jurídiques de dret privat que exerceixen principalment llurs funcions a Catalunya, i que es troben dins el seu àmbit territorial.

Article 12

Els documents privats o de propietat privada esmentats en l'article 11 que tenen el caràcter històric són:

- a) Els que tenen més de cent anys d'antiguitat.

b) Els de menys antiguitat produïts o col·leccionats per persones físiques o jurídiques de dret privat que s'han destacat en qualsevol esfera d'activitat i que poden ésser útils per a estudiar llur personalitat o el camp de llur actuació.

c) La documentació oficial que es troba legalment en poder de particulars i que no és provinent de relacions entre l'Administració i els particulars o d'aquests entre ells.

Article 13

Són arxius privats de caràcter històric els aplegats per persones físiques o jurídiques de dret privat que contenen principalment els documents considerats com a històrics a l'article 12.

Article 14

1. Qualsevol dubte que sorgeixi sobre el caràcter històric dels arxius o dels documents ha d'ésser resolt pel Departament de Cultura, amb el dictamen previ, no vinculant, de l'Institut d'Estudis Catalans.

2. El Departament de Cultura pot iniciar d'ofici o a instància de part l'expedient per a la declaració d'arxiu o de document històric, en el qual ha de donar audiència al propietari o al posseïdor. La resolució de l'expedient pertoca al Conseller de Cultura i pot ésser impugnada d'acord amb les lleis. La incoació de l'expedient subjecta l'arxiu o el document afectats a les obligacions fixades per aquesta Llei, les quals cessen si la resolució ferma és negativa.

Article 15

Els propietaris i els posseïdors d'arxius i de documents declarats històrics per aquesta Llei o per resolució dictada d'acord amb ella tenen l'obligació de:

a) Conservar-los i tenir-los ordenats i inventariats o, si més no, demanar o permetre que l'ordenació i l'inventari siguin fets per personal adequat del Departament de Cultura en les condicions que ambdues parts acordin. Una còpia de l'inventari s'ha de lliurar a l'Arxiu Nacional de Catalunya i una altra a l'arxiu històric comarcal corresponent.

b) Conservar-ne íntegra l'organització. Per desmembrar-los caldrà l'autorització del Departament de Cultura.

c) Permetre als estudiosos, després de petició motivada al Departament de Cultura, la consulta dels documents no considerats de caràcter reservat. Aquesta consulta es pot fer, a elecció del propietari o del posseïdor de la documentació, mitjançant el dipòsit temporal dels documents en un arxiu de la xarxa d'arxius de la Generalitat o d'una altra manera acordada entre aquell i el Departament de Cultura. Les despeses que això provoqui són a càrrec d'aquest Departament.

d) Restaurar els documents deteriorats o demanar que siguin restaurats pel Departament de Cultura.

e) Comunicar prèviament i fefaent al Departament de Cultura qualsevol alienació de la propietat, la possessió o la detenció dels arxius o els documents.

Article 16

Els propietaris i els posseïdors d'arxius i de documents històrics poden dipositar-los a l'arxiu que pertogui de la xarxa d'arxius de la Generalitat. Havent-ho comunicat amb dos mesos d'antelació a l'arxiu corresponent, poden recuperar-los si garanteixen que compliran les obligacions a què fa referència l'article 15.

Article 17

Les persones i les empreses dedicades al comerç de documents i d'arxius de caràcter històric han de trametre trimestralment al Departament de Cultura una relació dels que tenen posats a la venda, com també dels que adquireixen i dels que efectivament venen. El

Departament de Cultura ha de facilitar a les corporacions públiques territorials i institucionals interessades l'accés a aquestes relacions.

Article 18

Si s'incompleixen les obligacions que estableix aquest Capítol, el Departament de Cultura ha de concedir a l'infractor un període de sis mesos per a corregir els defectes observats.

Article 19 L'exportació d'arxius i de documents històrics i els drets d'expropiació, de templeig i de retracte es regeixen, d'acord amb l'article 149.1.28 de la Constitució, per les disposicions corresponents de l'Estat i per les normes de procediment establertes per la Generalitat, d'acord amb aquelles.

Capítol IV

Sancions

Article 20

Llevat que siguin constitutives de delictes, constitueix infracció administrativa tota vulneració de les prescripcions contingudes en aquesta Llei i en les normes reglamentàries que la desenvolupin. En particular, constitueixen:

1. Infraccions lleus.

- a) La negativa o l'obstrucció a l'exercici de les funcions de policia de la Inspecció General d'Arxius en l'exercici de les seves funcions dins l'àmbit d'aquesta Llei i les disposicions que la desenvolupin.
- b) L'incompliment de qualsevol de les obligacions establertes a l'article 15.a) i d), quan no es posi en perill immediat la integritat del bé o no es faci impossible la seva recuperació.
- c) L'incompliment dels propietaris i posseïdors d'arxius i de documents històrics de l'obligació establerta a l'article 15.c).
- d) L'incompliment de les obligacions establertes a l'article 15.e), quan el valor del bé objecte de l'incompliment no superi els 2.000.000 de pessetes.
- e) L'incompliment pels comerciants de l'obligació establerta a l'article 17.

2. Infraccions greus.

- a) L'incompliment de les obligacions establertes a l'article 1.2, sempre que no es posi en perill immediat la integritat del bé o no es faci impossible la seva recuperació.
- b) L'incompliment de les obligacions establertes a l'article 15.a), b) i d), quan es posi en perill immediat la integritat del bé o es faci impossible la seva recuperació.
- c) L'incompliment de l'obligació establerta a l'article 15.e), quan el valor del bé superi els 2.000.000 de pessetes.
- d) La destrucció de documentació contravenint les normes sobre expurgació d'arxius administratius.
- e) La difusió no autoritzada de documents per als quals la llei exigeix autorització prèvia per a fer-los públics.
- f) La comissió reiterada d'una mateixa infracció lleu.
- g) L'alienació o retenció de la documentació que una persona hagi detingut per raó del desenvolupament d'una funció pública, una vegada finalitzada aquesta.

3. Infraccions molt greus.

- a) L'incompliment de les obligacions establertes a l'article 1.2, quan es posi en perill immediat la integritat del bé o es faci impossible la seva recuperació.
- b) L'incompliment de l'obligació establerta a l'article 15.b), quan el valor del bé superi els 5.000.000 de pessetes.
- c) La comissió reiterada d'una mateixa infracció greu.

4. La graduació de les multes i la taxació de la documentació a la qual fa referència el present article seran les que fixi el Servei d'Arxius de la Direcció General del Patrimoni Cultural, el qual podrà requerir l'assessorament d'aquelles institucions, òrgans i persones que s'escaigui, d'acord amb la naturalesa intrínseca del bé objecte de valoració, i tindrà com a criteris preferents per a l'esmentada taxació el perjudici causat o que per negligència es pogués causar al Patrimoni Documental, la seva singularitat, interès i importància quantitativa.

Article 20 bis

1. Les infraccions lleus se sancionen en una escala que comprèn de l'apercebiment fins a la multa de 500.000 pessetes; les greus amb multa de 500.001 a 10.000.000 de pessetes, i les molt greus amb multa de 10.000.001 a 50.000.000 de pessetes.

2. Les infraccions lleus prescriuen als dos mesos i les greus i molt greus als quatre anys. El termini de prescripció començarà a computar-se des del dia en què s'hagués comès la infracció o, en el seu cas, des d'aquell en què s'hagués pogut incoar el procediment.

3. Correspon al Director General del Patrimoni Cultural la imposició de sancions fins a 500.000 pessetes; al Conseller de Cultura des de 500.001 fins a 10.000.000 de pessetes, i al Consell Executiu de la Generalitat des de 10.000.001 pessetes en endavant.

4. Sens perjudici d'allò que s'estableix en aquest article, la quantia de la sanció s'eleva fins a cobrir, en el seu cas, el benefici obtingut com a conseqüència de la infracció.

Article 21

1. Les accions penals i de responsabilitat civil que són conseqüència dels delictes i dels incompliments de les obligacions que imposa aquesta Llei poden ésser exercides per la Generalitat.

2. Les infraccions administratives donen lloc a la incoació de l'expedient corresponent.

Capítol V

Disposicions comunes

Article 22

Els documents públics i històrics no perden llur naturalesa ni el règim legal al qual són subjectes, sigui quin en sigui el propietari, el posseïdor o el detentor. El propietari legal, complint els tràmits establerts en cada cas, els pot reclamar en qualsevol moment, d'acord amb el que estableixen les lleis. Qualsevol persona o entitat pública o privada que detenti documents als quals es refereixi l'article 1.1 d'aquesta Llei, està obligada a lliurar-los per a la seva reintegració a l'arxiu que correspongui. En el cas de no produir-se el lliurament, l'autoritat administrativa corresponent ha d'adoptar les mesures necessàries per a la dita reintegració, d'acord amb allò que estableix la legislació vigent.

Article 23

1. La difusió amb finalitat d'estudi i d'investigació és condició inherent als documents regulats per aquesta Llei.

2. No obstant això, com a regla general, els documents públics i històrics es consideren reservats mentre no hagin transcorregut trenta anys des de la data de creació, salvant allò que disposa l'article 3.4 i el dret dels interessats a consultar els documents pertanyents a organismes públics dipositats als arxius històrics en les mateixes condicions que tenien establertes els arxius d'on procedien. Igualment, han de respectar les condicions fixades en aquest número els particulars que donin o dipositin documents de llur propietat als arxius

de la xarxa.

3. El Departament de Cultura ha d'establir per reglament períodes superiors a l'assenyalat en el número 2 per a la difusió dels documents que contenen o revelen circumstàncies individuals de persones determinades.

Article 24

Les autoritats i els funcionaris i el personal contractat que per raó de llur activitat tenen coneixement de documents subjectes a aquesta Llei han de guardar el secret professional conformement amb el que estableixen les lleis.

Capítol VI

Del personal

Article 25 Tots els arxius definits en l'article 5.a) i b) han de tenir personal tècnic especialitzat, en nombre suficient i amb el nivell que exigeixen les diverses funcions, d'acord amb la reglamentació que establirà el Govern de la Generalitat.

Disposicions transitòries

Primera

La documentació política i l'administrativa de la Generalitat republicana que, per qualsevol títol, és en poder d'institucions públiques de Catalunya ha d'ésser lliurada a l'Arxiu Nacional de Catalunya o a l'arxiu històric comarcal designat pel Departament de Cultura per raons de la procedència del fons, atesa la legítima titularitat de la Generalitat sobre aquest fons. El Departament de Cultura ha de fer les gestions necessàries per a obtenir també la restitució i el lliurament a l'Arxiu Nacional de Catalunya de la documentació del mateix origen que es troba en institucions públiques de fora de Catalunya.

Segona

L'obligació d'ordenar i d'inventariar els arxius privats i de restaurar-ne els documents imposada per l'article 15.a) i d) ha de complir-se dins tres anys, comptats de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Tercera

Els comerciants de documents històrics tenen sis mesos, comptats de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per a fer la comunicació inicial que estableix l'article 17.

Quarta

Mentre no serà regulat allò que estableix l'article 2, es prohibeix la destrucció de qualsevol document objecte d'aquesta Llei. L'incompliment d'aquesta prohibició serà sancionat conformement a les lleis.

Disposicions finals

Primera

S'autoritza el Consell Executiu perquè desenvolupi aquesta Llei i perquè creï i organitzi els organismes i els serveis que cregui necessaris per a garantir el compliment de les obligacions que aquesta Llei imposa, en el marc de les disposicions del Pressupost de la Generalitat.

Segona

Aquesta Llei entrarà en vigor al cap de dos mesos d'haver estat publicada en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, data en la qual quedaran sense efecte les disposicions reguladores de la matèria que la contradueu.

Tercera

Els arxius públics de titularitat estatal gestionats per la Generalitat, d'acord amb l'article 11 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya i amb el Reial Decret 1010/81, de Transferències a la Generalitat en Matèria de Cultura, tenen per al Departament de Cultura la mateixa consideració que els arxius de la xarxa de la Generalitat als efectes de dipòsit de documentació propietat de la Generalitat o d'altres institucions públiques i de documentació privada, sempre que es compleixi la legislació de l'Estat que els afecta i l'article 4 del conveni de gestió entre el Ministeri de Cultura i el Departament de Cultura de la Generalitat, publicat en el BOE núm. 100, del 27 d'abril de 1982, i en el DOGC núm. 220, del 5 de maig de 1982.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els Tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Barcelona, 26 d'abril de 1985

Jordi Pujol
President de la Generalitat de Catalunya

Joan Rigol i Roig
Conseller de Cultura

DEROGATS els arts. 12 i 13 per la Llei 9\1993, de 30 de setembre, de Patrimoni Cultural Català.